

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 116/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť V. M., bytom L., zastúpeného advokátkou Mgr. V. H., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. OÚV 692/30-NR-OO PH, postupom Okresnej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 149/2001 a postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 33/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2002 doručená sťažnosť V. M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. V. H., ktorou namietal porušenie svojho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. OÚV 692/30-NR-OO PH, postupom Okresnej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod

sp. zn. 2 Pv 149/2001 a postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 33/01.

Sťažovateľ uviedol, že pomalým postupom pri vyšetrowaní trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona, z ktorého bol obvinený, uvedené orgány činné v trestnom konaní predĺžili výkon trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený v trvaní dvoch rokov, pričom jeho trestné stíhanie trvalo 39 mesiacov a skončilo sa odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 1 T 33/01, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. januára 2002.

Sťažovateľ sa domáhal vydania nasledovného nálezu: „Základné právo V. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR postupom orgánov činných v trestnom konaní pod č. 1 T 33/01 Okresným súdom v Nitre, 2 Pv 149/2001 Okresnou prokuratúrou v Nitre a OÚV 692/30-NR-OO PH Okresným úradom vyšetrowania PZ v Nitre porušené bolo. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastupovania vo výške 8.000,- Sk na účet advokátky Mgr. V. H. č. ú. 262 117 14 50/1100 do troch dní.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ uplatnil svoje základné právo podaním zo 4. októbra 2002 doručeným ústavnému súdu 7. októbra 2002, v ktorom namietal zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom orgánov činných v trestnom konaní právoplatne skončenom 16. januára 2002.

Z obsahu sťažnosti, ktorá je predmetom tohto uznesenia, vyplýva, že konanie o nej pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorú ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie namietaného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 29/02, I. ÚS 77/02, I. ÚS 86/02).

Ďalej bolo treba prihliadnuť na to, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podať v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol dozvedieť o zásahu do svojho práva.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa o skutočnostiach, ktoré podľa obsahu sťažnosti zakladajú porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, vo vzťahu k orgánom vyšetrovania a vo vzťahu k dozorujúcemu prokurátorovi dozvedel najneskôr k 31. januáru 2001, totiž prípravné konanie, ako to vyplýva zo sťažnosti, bolo ukončené k tomuto dňu a súdne konanie bolo právoplatne skončené 16. januára 2002. Okrem toho, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť v čase, keď už údajné porušenie jeho práva netrvalo, podal ju tiež oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. októbra 2002